

WAITIKUBULI

Nyhetsblad från Vänskapsföreningen Sverige-Dominica
Årgång 09, Nummer 1

Redaktör Berith Granath, tel 08 643 26 80

www.swedom.org
Mars 2005

Bilaga: Inbetalningskort för medlemsavgift 2005 till dem som ännu inte betalt avgiften,
alternativt Medlemskort 2005 för medlemmar som nyligen betalt avgiften

Ordföranden har ordet

Dagarna börjar bli allt ljusare så jag antar att våren och värmen är på ingång. Hoppas att alla medlemmar har haft en härlig jul och nyår.

Det är alltid lika roligt att komma till Dominica och hälsa på och umgås med släktingar och vänner.

Min första vecka i Dominica gick tyvärr åt att leta reda på 4 st väskor som försvann med Liat. Ni kan vara säkra på att Liat inte var en av mina favoriter just då.

I övrigt hade vi tre underbara veckor med sol och värme och spännande utflykter.

Under min vistelse på Dominica besökte jag the Division of Tourism of the National Development Corporation där jag träffade Mr. Espirit. Han lovade att betala hälften av kostnaden av våra kostnader på TUR Mässan i Göteborg. Han lovade också att ta kontakt med Caribbean Tourism Organisation i London och ordna med betalning och material.

Väl tillbaka till Sverige tog jag kontakt med CTO ett antal gånger, men dom hade inte hört något från Dominica. Jag försökte ta kontakt med Mr. Espirit och Mrs Pascal, Director for Tourism, ett antal gånger men tyvärr utan resultat.

Styrelsen har tidigare fattat beslut att inte medverka vid turmässan om inte Dominica betalade hälften av kostnaden. Eftersom detta inte hade gjorts kommer vi inte att medverka i år. Vi kommer att Jobba på att få delta i nästa års TurMässan.

Medlemsmötet som var planerat i samband med TurMässan är därför inställt. Nästa medlemsmöte blir i juni på Stora Saxaren.

*Ha en riktigt skön vår.
Hälsningar
Ruthine*

Karnevalen i Dominica lockar många turister.

03 March, 2005

TOURISM AND AGRICULTURE MAKE SIGNIFICANT GAINS

From: Government Press Secretary

The Tourism and Agriculture sectors registered positive signs of growth during the period October - December 2004, compared to the corresponding period in 2003.

The Tourism sector continued registering positive signs of growth with total visitors estimated to have increased by 41.80 percent, moving from 99,755 to 141,455.

The Cruise Ship sector continued its remarkable success with a 51 percent increase in cruise ship visitors in the last quarter of 2004 compared to the corresponding period in 2003. Stay-Over visitors increased by 5.43 percent. The net growth in visitors contributed to the 10.35 percent increase in visitor expenditure.

The recent improvement in banana production continued in the fourth quarter. Banana Production from DBPL registered a 15.36 percent rise moving from 2,723.92 metric tons in the last quarter of 2003 to 3,142.28 metric tons in the last quarter of 2004.

As a result of additional inputs in banana production, DBPL banana revenue increased, registering a 21.97 percent rise moving from 3.46 million to \$4.22 million.

The production of beverages registered a slight increase of 2.79 percent moving from 176,797 to 181,738 cases with water production increasing significantly by 58.05 percent.

Export revenue from other agricultural products recorded a 17.38 percent rise mainly due to increased exports of cucumbers, dasheens, tannias, sweet potatoes, golden apples, soursop, crushed peppers and nutmeg.

Total exports increased by 4.02 percent during the period October to December 2004 moving from 28.33 million to 29.47 million.

Historien om J70SWD Amatörradio hos kariberna

Amatörradio är, efter vad jag vet, den enda hobbyn som regleras av båda nationella och internationella lagar. I Sverige är tillsynsmyndigheten Post och Telestyrelsen och internationellt är det Internationella Teleunionen (ITU) i Genève. ITU fördelar s.k. prefix till medlemsländerna för att användas vid identifiering av t.ex. radiosändare. Sverige har tilldelats serien SA – SM (våra flygplan har beteckningar som börjar på SE och våra postnummer internationellt börjar med SE). Dominica har fått J7 som landprefix.

Halvdominikansk svensk

En svensk radioamatör får efter avlagda prov en anropssignal som börjar med SA eller SM plus en siffra som talar om i vilken del av vårt land han är bosatt och dessutom en treställig bokstavskombination som utdelas löpande (AAA till ZZZ). Min personliga kod är SMOCCM där siffran 0 talar om att jag finns i Stockholms län.

Systemet i Dominica är att bofasta radioamatörer har prefixet J73 och besökande får J79. Vi är idag tre radioamatörer inom SWEDOM som har fått anropssignaler på Dominica: Ove Sjöström har J79XBI, Leif Lindgren har J79FWW och jag har J73CCM. Genom ett misstag av Dominicas tillståndsmyndighet betraktades jag som fast boende. Man upptäckte detta vid mitt tredje besök på ön men eftersom jag kommit så ofta kunde jag betraktas som "half resident" och fick därför behålla mitt J73 prefix.

När jag besökte Dominica i februari 2004 hade jag en idé att ge karibterritoriet en egen siffra i landprefixet och därmed också en egen identitet inom radioamatörvärlden. Jag tog upp frågan med George James som är Dominicas Telecommunication Regulation Officer. George var positiv till förslaget men för att det skulle kunna genomföras måste förslaget komma från karibrådet och också godkännas av DARC (Dominica Amateur Radio Club, en organisation för ett 70-tal inhemska radioamatörer). Ordförande i DARC är en av mina goda vänner på Dominica, Clement James (J73CI). Efter kontakt med DARC's styrelse fick jag full stöd att fortsätta projektet.

Jag träffade dåvarande kaibhövdingen Garnette Joseph och förklarade vad amatörradio är och att tanken var att ge territoriet ett eget kännemärke inom amatörradio. Garnette tänkte på idén. George och Garnette träffades och George lovade att bistå karibrådet med en ansökan om att tilldela kaibterritoriet amatörradioprefixet J70.

Anropssignalen klar

I augusti 2005 föreslog Ove att vi skulle göra en tur över till Dominica och se om vi kunde aktivera det nya prefixet. Vi fick klart för oss att frågan inte var slutbehandlad men att det säkert skulle lösas sig innan vi kom. När vi kom till Dominica tog vi kontakt med George. Tyvärr hade inte ministern tagit något beslut i frågan. Det är tydligen lite känsligt att ge något till territoriet som ytterligare kan stärka självständigheten. George, som är väl informerad om SWEDOM's hjälpverksamhet bland förskolorna i territoriet, föreslog att anropssignalen J70xxx skulle tilldelas SWEDOM och inte Ove och mig personligen. Det skulle göra det lättare för honom att få ministrerns underskrift. Detta var på torsdag och måndag eftermiddag

SWEDOM's anropssignal i karibterritoriet.

följande vecka hade vi fått vårt tillstånd med anropssignalen J70SWD.

Ove och jag tillbringade den kommande helgen i territoriet. Clem, DARC's ordförande, ville gärna vara med och göra propaganda för amatörradio. Dominica Amateur Radio Club har en viktig roll i Dominicas katastrofplanering.

Efter orkanen Ivan var under två dygn amatörradio den enda förbindelsen som fungerade från det katastrofdrabbade Grenada. Dominicas radioamatörer upprättade en kommunikationscentral som jobbade dygnet runt. Via Internettelefoni hade man sedan förbindelse med orkancenter i Puerto Rico och Florida. Man har utbildat radiooperatörer i många byar runt om i Dominica men karibterritoriet var en vit fläck på täckningskartan.

Palmklätrare bistår

När vi kom till territoriet träffade vi den föregående karibhövdingen Garnette och nuvarande Charles Williams. Charles såg möjligheten att vårt projekt skulle göra karibterritoriet mer känt. Han erbjöd oss att sätta upp vår station på kontoret i karibrådets byggnad. Garnette skaffade fram två "palmklätrare" som satte upp våra antenner och efter ett par timmar var J70SWD i etern för första gången. Vi övernattade på Carib Territory Guesthouse, som Charles driver.

Morgonen därpå åkte vi tillbaka till karibrådet. Det dök upp en del besökare under dagen och Clem lyckades intressera några för amatörradio. Ove och jag hade den ena kontakten efter den andra där vi kunde berätta om att Karibiens ursprungsbefolkning lever och mår bra på Dominica.

Efter ytterligare en natt på Charles Guesthouse och lite "radiopratt" på morgonen tog vi på söndagseftermiddagen ner antenner och station. J70SWD hade då varit i luften omkring 20 timmar och vi hade pratat med närmare 600 radioamatörer som nu vet att karibindianerna finns på Dominica och deras "land" heter J70 inom amatörradiovärlden.

Lars Berg, alias J73CCM – SMOCCM

Cochrane – en ekoby med kaniner och växthus

I Dominica pågår många utvecklingsinitiativ. En del är nationella, andra får stöd av enskilda organisationer framför allt i Canada och USA, och ytterligare andra får FN-stöd. Den amerikanska fredskåristen Travis Carr berättar här om sina intryck av Dominica.

Vi var 54 fredskårister som lämnade Miami. Tio av oss skulle till Dominica.

Nelson Simon, medlem i Cochranes utvecklingskommitté, mötte mig på flygplatsen. Jag skulle bo hos honom de första fem veckorna. Från lastflaket på hans bil fick jag en första skymt av Cochrane. Det var som på film. På avstånd såg jag en klunga hus, omgivna av regnskog, som såg ut att klamra sig fast efter bergsväggen. Byn ligger på gränsen mot Morne Trois Pitons, ett av FN:s världsnaturarv, där Middlehams vattenfall är en av sevärdheterna. Cochrane har bara omkring 200 invånare.

Ett samhälle som håller samman

Att säga att Cochrane är ett samhälle som håller samman räcker inte. Jag blir alltid lika förvånad över hur många människor i byn som är farbror, moster eller kusin till den ena eller andra. I början var detta oroväckande för en pojke från Kalifornien, van vid att samhällen består av miljontals människor. Men jag lärde mig snabbt att uppskatta denna känsla av en stor familj istället för ett grannskap med främlingar som spenderar sin mesta tid inomhus och långt från varandra.

Ta en promenad i Cochrane på eftermiddagen och du kommer att möta de flesta byborna arbetande i sina trädgårdar och barnen och ungdomarna leker på idrottsplanen. De är tillsammans, pratar och skrattar.

Tidigare var de flesta invånarna i Cochrane jordbrukare. De odlade framför allt bananer. Men i enlighet med ett beslut i Världshandelsorganisationen WTO på 1990-talet flyttades bananmarknaden till Centralamerika. Cochrane och många andra samhällen i de karibiska länderna förlorade därmed sin främsta inkomstkälla.

De sökte i förtvivlan efter nya inkomstkällor. I sökandet efter sådana utarbetade invånarna i Cochrane en plan som skulle leda till att byn omvandlades till en ekoby och en destination för ekoturister. Cochrane fick ekonomiskt bidrag från bland andra regeringen, Organisationen för östkaribiska stater och Globala miljöfonden som drivs av FN:s utvecklingsfond UNDP och Världsbanken.

De nödvändiga stegen

Cochrane gjorde en omfattande plan som krävde nya och förbättrade gamla vägar, en vandringsled till vattenfallet och inköp och uppbyggnad av ett växthus. Bybor som tidigare inte haft trädgårdar uppmuntrades att börja med trädgårdsskötsel och de som tidigare haft trädgårdar uppmuntrades att förbättra sina anläggningar. De uppmuntrades också att börja föda upp kaniner. Cochrane omvandlades till en ekoby genom att invånarna började odla organiskt. Byn genomtyrades av en ekologisk medvetenhet.

I Cochrane odlar byborna organiskt. Grönsaker och frukter, som här papaya, växer i trädgårdarna.

Det var en ambitiös plan, men invånarna var mer än kapabla att klara jobbet. Jobbet började för omkring åtta år sedan och Programmet för god samhällsskötsel i skyddade områden som ingår i Globala miljöfonden har stött utvecklingsplanen 2002. Våren 2004 hade Cochrane redan tagit flera nödvändiga steg mot omvandlingen till en ekoby.

Vandringsleden till Middlehams vattenfall var klar liksom vägen till vandringsleden. Bybor utbildades till guider. I ett växthus odlades grönsaker och byns trädgårdar blomstrade. Flera bybor födde upp och sålde kaniner. Ett oanvänd gammal skola skulle omvandlas till ett litet kommunhus där turister skulle välkomnas och där de och byborna skulle få tillgång till datorer med Internetuppkoppling. Turisterna skulle kunna få en multimediapresentation av byn och omgivningarna.

Inga överraskningar

Framstegen är imponerande. Men efter att ha lärt känna folket i Cochrane, är jag inte förvånad. De fick mig att känna mig hemma samma stund som jag satte ner foten i byn. Och deras arbetsmoral är oerhört hög. Ronaldson Piper, ordförande i utvecklingskommittén i Cochrane, säger så här: ”Invånarna i Cochrane tar sina uppdrag på allvar. Vi har arbetat hårt och vi har uppnått mycket. Regeringen utsåg oss till en modell-by som är välorganiserad och som fullföljer det den bestämmer sig för att göra.”

Vart jag än åker i Dominica känner människor till Cochrane. Genom hårt arbete har Cochrane blivit en förebild och visat vad byutveckling handlar om.

Travis Carr

Till minne av medlemmen Francis Lewis

Det var med bestörtning och sorg vi fick budskapet att vår käre vän Francis Lewis från Fjugesta hade omkommit i en olycka i London. Francis fick oss att ägna en stor del av vår fritid åt Västindien. Vi träffade Francis och Birgitta i slutet av 70-talet och har sedan dess varit bästa vänner. Francis var alltid omtänksam och öppen för nya intryck och ville få oss att bli bekanta med Västindien.

När han efter 20 år i Europa återvände för första gången till St Vincent var han angelägen om att vi skulle följa med. Så skedde 1977. Det var en resa vi aldrig glömmer och sedan dess har Västindien blivit en del av vårt liv.

När vi nästan 20 år senare var med och startade SWEDOM var det erfarenheterna från St Vincent som fanns i bakgrunden och Francis och Birgitta var givna medlemmar och har sedan dess stött föreningen. Det är kanske så att om inte Francis hade inlett vårt intresse för Västindien så hade vårt intresse för Dominica och SWEDOM inte funnits.

Francis var lärare i Kumla in i det sista. Även efter sin pensionering lämnade han aldrig sitt arbete och sina elever helt. Vi är många som saknar Francis. Tankarna går speciellt till Birgitta och dottern Maria med familj. Vi vet vad Francis betyder för er och ni finns alla i våra tankar.

Doris o Rolf Johansson

MEDLEMSTRÄFF PÅ DOMINICA

Runt årsskiftet var ett 40-tal svenskar på Dominica, varav de flesta medlemmar i SWEDOM.

Vi var ett drygt 20-tal, som träffades den 3 januari. Först i Roseau's pampiga katedral. Domprosten William John-Lewis som besökte oss i Sverige förra året i september, höll en gudstjänst med oss. Han sade många val valda ord om SWEDOM:s samarbete med Dominica och därtill hörande personliga kontakter. Därefter följde böner, sånger och uppläsning ur en svensk bibel (som han fått som del i sina studier i svenska). Nattvarden gavs till dem som önskade mot slutet av gudstjänsten.

Efter sammankonsten i katedralen gick vi vidare till Fort Young, där vi tillsammans åt hotellets buffelunch, mycket gott och till rimligt pris.

Mycket trevligt med denna sammankomst med utsikt över Karibiska havet och kryssningshamnen där ett stort skepp låg.

Förutom fader John-Lewis var även Francis Charles (också medlem) och Doreen Francis från Rädda Barnen på Dominica med.

Bo Hallberg

Medlemsförmåner 2005

Med nummer 1 2005 av WaitiKubuli följer en presentation av förmåner som medlemmar i SWEDOM får.

SWEDOM:s styrelse 2005

Ruthine Strindholm, ordförande
E-post rstrindholm@yahoo.com
Mobil 070 722 79 37

Lars Berg, kassör, Ingalill Berg, sekreterare
E-post lars.berg@spray.se
Tel 08 560 324 35

Rosa James, Leif Ryding och Kerstin Ståhl är också ordinarie ledamöter

Jan Ekholm, Francisca Fagerholm, Berith Granath, Bo Hallberg, Ulla Sundberg och Lars Örtemark är suppleanter

Berith Granath, redaktör för WaitiKubuli, har telefon 08 643 26 80, och e-post berith.granath@fn.se

Medlemsförteckning kan beställas från Lars Berg.

Glöm inte att besöka SWEDOM:s hemsida
www.swedom.org

Medlemsmöte 19 juni på Stora Saxaren

”Traditionsenligt” inbjuder Birgitta och Bosse Hallberg SWEDOM:s medlemmar till ett möte på Stora Saxaren i Stockholms skärgård, där Birgitta och Bosse har ett fritidshus direkt vid vattnet. Boka dagen redan nu! Information om när båten avgår från Stockholm till Stora Saxaren kommer i nästa nummer av WaitiKubuli. Vi ses på Stora Saxaren, eller hur?

Teckningen är gjord av Tali, 8 år. Vykortet säljs i Dominica till förmån för Pioneer Preparatory School i Checkhall.